

KAJĄCY (4) *part praes act*

a jasne.

sg m G kając(e)go (1). ◇ L kającym (1). ◇ pl G kających (2).

Sł stp s.v. *kajać (się)*, Cn brak, Linde XVI w. s.v. *kajać się*.

I. Imiesłów od „kajać się”: wyrażający żal, skruchę (3) :

Zwrot: »trwać w kającym żywocie« (1): raczyłz mi pomóc przed fię trwać w kajúym żywocie
SeklPieś 20.

a. W funkcji rzeczownika (2) : dai mi być iednym íkajúcych *SeklPieś* 20; *ArtKanc* L10.

II. Imiesłów od nie zaświadczonego u nas „kajać” i upominający kogoś; w funkcji rzeczownika (1) :
Godzi fię tedy yżebifmy y nam słuźnie zlorzecące ícierpiáli/ y kajúcych słuħali. *KwiatKsiqż* D4v.

Cf **KAJAĆ SIĘ, KAJĄCY SIĘ**

MM